

G. Gerbranda

10.2.1888-31.5.1974

Gerbranda werd in Makkum geboren en bezocht na zijn schooltijd de Hogere Land- Tuin- en Bosbouwschool te Wageningen, waar hij in 1911 zijn eindexamen Nederlandse Bosbouw haalde. Al spoedig - op 8 november om precies te zijn - trad hij bij het Staatsbosbeheer in dienst en werd tijdelijk toegevoegd aan houtvester Jager Gerlings te Breda. Per 1 april 1912 werd hij "ingelijfd" als adjunct-houtvester. Wat deze functionarissen in die tijd verder precies deden weet ik niet zo goed, want er zijn nu geen collega's meer uit die periode om mij in te lichten. Het is echter wel een feit, dat hij kort werd gedetacheerd bij het Centraal Bureau voor de Statistiek, waar hij ons wel over vertelde.

Bevorderd tot houtvester nam hij van 1 mei tot 1 september 1916 het beheer in Breda waar, toen Jager Gerlings voor het adjunct-inspecteurschap naar Utrecht vertrok en de opvolging nog even op zich liet wachten. In 1917, in de eerste wereldoorlog, toen de angst post vatte dat er teveel hout zou worden geveld, kwam de zogenaamde Nood-Boswet tot stand en aan de toepassing daarvan zal Gerbranda ongetwijfeld druk hebben meegewerkt.

Op 1 mei 1920 werd de houtvesterij "Nunspeet" ingesteld, en Gerbranda werd er beheerder. Nadien leerden wij jongeren hem daar bij studenten-excursies voor het eerst kennen. Op 1 september 1930 volgde hij in Haarlem de houtvester Van Steijn op, toen die inspecteur werd, en op 1 januari 1942 werd hijzelf inspecteur. Het was oorlog met alle moeilijkheden van dien in de Nederlandse Bosbouw, terwijl de Bodemproductie-beschikking ons handen vol werk gaf en de bezetters ons met allerlei moeilijkheden, o.a. met te grote vellingen en ook kaalslagen ten behoeve van verdedigingswerken, in de weg zaten. Na die tijd kwam het herstel; tijdens dat opbouwend werk werd Gerbranda benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau, later bevorderd tot Officier. In 1950 werd hij plaatsvervangend directeur, welke functie hij in de zomer van dat jaar effectief waarnam toen Malsch naar Amerika ging voor de eerste FAO-bosbouw bijeenkomst.

In 1953 - van maart tot september, deed hij nog als arbeidscontractant dienst - werd hij gepensioneerd en moesten wij hem helaas in dienstverband missen. Hij was namelijk onze meest gezellige "baas", die

ons het werk in hoge mate veraangenaamde met zijn optimisme en zijn grullen en grappen. Wel bleef hij het Staatsbosbeheer trouw bezoeken, terwijl hij nog jaren privé voor de bosbouw als adviseur voor



verscheidene particuliere beseigenaren daadwerkelijk bezig bleef. De laatste tijd misten wij hem wel, maar dat was maar toeval, want hij is vrijwel tot het einde toe fit gebleven en maar heel even ziek geweest.

Van de Bosbouw Vereniging was hij reeds in 1913 een enthousiast lid. In 1923 kwam hij in het bestuur, waarin hij tot slot van zijn vijfjarige periode als penningmeester optrad. Later, in 1950, werd hij nog enkele jaren voorzitter. Het was wel heel bijzonder, dat hij ruim 60 jaren lid is geweest, maar helaas hebben wij hem daarvoor, tengevolge van zijn zeldzame afwezigheid op de bosbouwvergaderingen het laatste jaar, niet kunnen huldigen. Enkele bijzonderheden uit zijn lidmaatschapsperiode gaf het bestuur prijs in het decembernummer 1973 van dit tijdschrift. Over zijn persoon schreef ik een herdenking in het Stamblad (personeelsblad) van het Staatsbosbeheer, dat in deze tijd verschijnt. Wij blijven hem als goede vriend in ons hart bewaren.

F. W. Burger